

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 58 0 Rs 225213 21 Rsž
Mostar, 11. 2. 2021. godine

Kantonalni sud u Mostaru, u vijeću sastavljenom od sudija: Nada Hamović-Kovačević, predsjednica vijeća, Tatjana Mijatović i Merima Čatić, članovi vijeća, u postupku po prijedlogu predlagača Hercegovačko-neretvanski kanton (dalje: HNK) – Vlada HNK/Ministarstvo zdravstva, rada i socijalne zaštite, koga zastupa zakonski zastupnik Vlado Bevanda, Javni pravobranilac HNK, protiv predloženika Nezavisni sindikat zaposlenika Sveučilišne kliničke bolnice (SKB) Mostar (dalje: NSZSKB), Ul. kralja Tvrtka b.b, Mostar, koga zastupa predsjednik Ivica Anić i punomoćnici Darislav Paponja i Davor Bunoza, advokati iz Mostara, radi radnog spora, v.sp. 30.001,00 KM, odlučujući o žalbi predlagača na rješenje Opštinskog suda u Mostaru broj 58 0 Rs 225213 20 Rs od 29. 12. 2020. godine, na sjednici vijeća održanoj 11. 2. 2021. godine, donio je:

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, prvostepeno rješenje ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem odlučeno je:

„I ODBACUJE SE podnesak – prijedlog predlagača osiguranja od 10.12.2020. godine, 11.12.2020. godine i podnesak „uređeni” prijedlog od 21.12.2020. godine. za određivanje mjere osiguranja.

II RJEŠENJE OVOG SUDA 58 0 Rs 225213 20 Rs od 14.12.2020. godine o ODREĐIVANJU PRIVREMENE MJERE OSIGURANJA UKIDA SE i stavlja se van snage sve provedene radnje.

III Dužan je predlagač isplatiti troškove postupka predloženiku u iznosu od 2.808,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 29.12.2020. godine kao dana donošenja ovog rješenja a sve u roku od 15 dana, dok se iznad dosuđenog iznosa predloženik odbija.“

Blagovremenom žalbom navedeno rješenje pobija predlagač, iz svih razloga propisanih odredbama čl. 208. Zakona o parničnom postupku¹ (dalje: ZPP), jer smatra da mu je povrijeđeno pravo da raspravlja pred sudom, da su u spisu bili svi dokazi da se usvoji njegov prijedlog, da su radnje predloženika suprotne čl. 5. i 6. Zakona o štrajku i čl. 156. Zakona o radu, te predlaže da ovaj sud žalbu uvaži i prvostepeno rješenje ukine, ili da ga preinači.

Predloženik je odgovorio na žalbu osporavajući njenu osnovanost.

¹ „Službene novine Federacije BiH”, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Ispitujući pobijanu odluku u okviru žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu čl. 221. ZPP, odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz spisa proizilazi da je postupak pokrenut 10. 12. 2020. godine podneskom naslovljenim kao „Prijedlog za donošenje mjere zabrane ograničenja i provođenja štrajka“. U prijedlogu predlagač navodi sporne činjenice u vezi sa najavom štrajka koji predloženi namjerava održati 10. 12. 2020. godine, izlaže sadržaj pojedinih zakonskih odredbi i akata predlagača i predloženika. Rezimirajući izneseno, predlagač tvrdi da postoji opravdana opasnost da se bez mjere osiguranja ne bi moglo spriječiti organizovanje i sprovođenje štrajka, čime bi bila nanesena šteta predloženiku, pa predlaže da sud donese privremenu mjeru obezbjeđenja kojom će: 1. utvrditi da je štrajk predloženika nezakonit, 2. zabraniti organizovanje i provođenje štrajka i 3. odrediti da mjera ostaje na snazi do okončanja postupka. Zatim predlaže donošenje mjere obezbjeđenja istog sadržaja kao i privremena mjera.

Rješenjem od 14. 12. 2020. godine prvostepeni sud je usvojio prijedlog i odredio privremenu mjeru kako je predloženo u tački 1. i 2. prijedloga, dostavio rješenje i prijedlog na odgovor predloženiku, zatim rješenjem od 17. 12. 2020. godine pozvao predlagača da uredi prijedlog tako što će biti sastavljen u smislu odredbe čl. 276. st. 3. ZPP, na način da u smislu čl. 279. st. 1. ZPP odredi vrstu mjere, sredstvo kojim će se ona prinudno ostvariti i predmet mjere obezbjeđenja.

Predlagač je 21. 12. 2020. godine dostavio podnesak uglavnom istog sadržaja kao i prethodni prijedlog. Održano je ročište radi odluke o prijedlogu za određivanje mjere obezbjeđenja na kojem sudija konstatuje stanje spisa, a stranke izjave da ostaju kod iznesenih prijedloga, pa je sud donio pobijano rješenje kojim odbacuje prijedlog predlagača od 10. 12, 11. 12. i 21. 12. 2020. godine i ukida rješenje od 14. 12. 2020. godine.

Zakon o štrajku² predviđa u čl. 10. da poslodavac može podnijeti zahtjev nadležnom sudu radi zabrane organizovanja i provođenja štrajka suprotno odredbama ovog zakona, kolektivnog ugovora i pravilima sindikata o štrajku.

Odredbom čl. 269. st. 1. ZPP propisano je da se mjera obezbjeđenja može odrediti ako predlagač učini vjerovatnim postojanje potraživanja, ili prava i ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik obezbjeđenja mogao spriječiti, ili značajno otežati ostvarivanje potraživanja, time što će svoju imovinu otuđiti, sakriti, ili na drugi način njome raspolagati.

Čl. 276. st. 1. ZPP propisuje da se mjera obezbjeđenja može predložiti prije pokretanja i tokom sudskog postupka te nakon završetka tog postupka, sve dok izvršenje ne bude provedeno, a prema st. 3. u prijedlogu za određivanje mjere obezbjeđenja predlagač mora istaći zahtjev u kojem će označiti potraživanje čije obezbjeđenje traži, odrediti kakvu mjeru traži, sredstva i predmet mjere obezbjeđenja.

Dakle, mjera obezbjeđenja određuje se radi obezbjeđenja prava ili potraživanja iz tužbenog zahtjeva. Ona ne može biti sama sebi svrha, jer je uvijek u svrsi obezbjeđenja prava ili potraživanja koje se traži tužbenim zahtjevom.

U konkretnom slučaju predlagač nije postavio tužbeni zahtjev koji treba obezbijediti mjerom, a iz činjeničnih navoda i sadržaja samog zahtjeva u oba podneska proizilazi da predlagač traži da sud meritorno riješi o zakonitosti štrajka i da zabrani njegovo provođenje. Obzirom da su činjenični navodi i zahtjev suprotni

² „Službene novine Federacije BiH“, broj 14/00

navodima prijedloga da se donese mjera obezbjeđenja, takav podnesak smatra se neurednim, pa je prvostepeni sud bio dužan da pozove predlagača da uredi prijedlog.

Predlagač može tužbom tražiti da sud utvrdi da je štrajk nezakonit i da sud tuženom zabrani organizovanje i provođenje štrajka, a tužba mora biti uređena u smislu odredbe čl. 53. ZPP. U tužbi, ili prije podnošenja tužbe, predlagač može tražiti da sud donese mjeru obezbjeđenja radi obezbjeđenja prava ili potraživanja iz tužbenog zahtjeva, ali se takvom mjerom ne može iscrpiti sadržaj tužbenog zahtjeva. U prijedlogu za donošenje mjere obezbjeđenja predlagač je uvijek dužan da navede sadržaj tužbenog zahtjeva koji treba obezbijediti takvom mjerom.

Prvostepeni sud je u ovom postupku propustio da utvrdi prije svega koju vrstu postupka vodi: da li odlučuje o prijedlogu za donošenje mjere obezbjeđenja ili o tužbenom zahtjevu, a što zbog opisane neurednosti prijedloga i nije bilo moguće. Zbog toga je prvostepeni sud trebao pozvati predlagača da podnesak uredi, ali ne kako je to učinjeno rješenjem od 17. 12. 2020. godine, jer se njime pretpostavlja da se radi o prijedlogu za mjeru obezbjeđenja, što se nije moglo sa sigurnošću zaključiti obzirom na oprečne navode prijedloga.

Radi navedenog, primjenom čl. 227. st. 1. tač. 2. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Nada Hamović-Kovačević

